

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

SUSCRIPCIÓ: Banyoles: 4'50 ptes l'any. - Fora: 7'50 ptes l'any. - Número solt: 20 cèntims. - Número atrassat: 25 cèntims.

REDACCIÓ: PLAÇA TURERS - 17 - 2.^a

ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE LA FONT - 5

Odi a la República

Llegint les pàgines de l'últim número de «El Banyolí» hom s'adona fàcilment que no es pas un sincer sentiment religiós el que les ha inspirades. Es l'odi a la República qui ha dictat aquelles paraules, un odi rabiós i desenfrenat que no saben dissimular. I l'odi, sempre es un mal conceller, altrament, no haurien pas escrit tot el que diuen en aquest número desgraciat de «El Banyolí» del dia 16 d'abril. Els catòlics, o millor dit, els monopolitzadors del catolicisme a casa nostra, s'entesten a fer de la seva part tot el que poden per fomentar la intolerància i a difondre en l'ambient polític, un estat d'enverinament que pot portar desastroses conseqüències. La vostra incomprensió i manca de tolerància l'any passat, comentant precisament fets produïts en la diada del 14 d'abril, fets tergiversats i estrafets de la manera que millor podien produir efectes polítics, ocasionà la prohibició de la processó de Corpus que vosaltres retreïeu. No pot exigir tolerància als altres qui no sab tenir-ne ni guardar respecte a les manifestacions d'altri.

En el vostre escrit frontal, parleu senyors de «El Banyolí», que «confonem el laïcisme amb l'irreverència, l'intolerància i la barroeria». Aquestes paraules demostren que no sabeu el que us dieu. Ens fan l'efecte d'una fera enfellonida i rabiosa, que caixeleja impotent els gruixuts barrots de la gàbia que l'encercla. On fou la irreverència i la barroeria? Si el passar pels carrers de la ciutat una manifestació republicana, sense proferir un crit, sense un gest que pugués mortificar el mes mínim, ho califiqueu de barroeria i intolerància, amb que recolzéu el vostre dret a fer processons, quan els no creients les hi apliquin els mateixos qualificatius? Si tanta fou la irreverència, si tant grós fou l'escàndol, si tan monstruosa fou la profanació, perquè no us atreviu a llançar excomunió pública contra tots els que prengueren part en les festes del 14 d'abril? Farsants, més que farsants!

Si no fos el vostre odi a la República, haurieu enmudit. Us haurieu donat compte que us estava vedat plantejar la qüestió en la forma que la plantejeu, puix que comprometeu molt seriosament els vostres amics regidors. «Quatre regidors... organitzaren aquest any unes festes, el dia de Divendres Sant...» I doncs, on eran aquells soldats, aquells campions del catolicisme, aquella majoria de dreta que amb els seus vots podien privar tanta irreverència i tanta barroeria? Si no son bons ni per defensar la religió per que serviràn? Es que s'han venut novament al Crist per l'èxit d'una campanya electoral? I no obstant ésser tan clara aquesta cobardia, aquesta manca de decissió i d'esperit religiós que representa el comportament de la majoria municipal, «El Banyolí» no els formula cap càrrec ni cap acusació, i es dedica tranquil·lament a combatre els quatre regidors republicans. Quanta hipocresia i quin fàstic feu tots plegats!

Per altra part, que no us en doneu compte que quedeu sols en aquest atac rabiós a la República? Llevat del Círcol de Catòlics, totes les altres entitats de Banyoles s'associaren a la festa endomassàn llurs balcones. I entre aquestes bé ni deu haver alguna que consideréu amiga vostra, i que també «trencàren — com dieu vosaltres — amb banderoles la solemnitat del Divendres Sant». La vostra protesta no ens mereix cap respecte ni consideració. L'any passat no era pas Divendres Sant el 14 d'Abril, i adoptàreu la mateixa actitud d'enguany, no en tingueren prou de fer el buit a tots els actes, sinó que també en féreu burla. Vosaltres el que voldríeu, es que no es commemorés el 14 d'abril, però amb vosaltres o sense vosaltres, — millor sense — els republicans la irem celebrant. Ara i sempre, VISCA LA REPUBLICA!

Problemes locals

L'Estany de Banyoles

ECONOMIA BANYOLINA

Moltes i repetides vegades, hem mantingut converses amb persones que si bé no son fills de Banyoles coneixen a fons la seva vida, sobre el problema del molt que es podria fer a base de l'estany, ja utilitzant les seves aigües per a convertir en regadiu centenars de vessanes de terreny, ja com a element turístic, explotant racionalment totes les belleses insuperables que pot oferir al turista o viatger que ens visita. Totes les persones amb les quals n'hem parlat, han arribat al final de la conversa fent-nos la mateixa afirmació: «a Banyoles no fareu mai res, perquè en general us guanyeu massa bé la vida». És aixó cert? Em guardaré prou de dir que tinguin tota la raó, però es innegable que si no la tenen tota, n'hi ha una bona part. Per donar més força a llur afirmació, retreien els amics amb els quals dialogàvem, l'exemple d'altres poblacions catalanes, que gosen avui de renom turístic, que es veuen invadides durant tot l'istiu per gran nombre de visitants que els deixen milenats de pessetes, i que anys enrera, vivien com avui Banyoles sense preocupar-se poc ni molt d'atraure el turisme a casa seva. L'haver fallat l'element tradicional i bàsic productor de riquesa, els ha obligat a buscar altres medis de vida, i s'han llançat de plé a la propaganda de les belleses que els voltaven i a l'atracció de forasters.

Ens sembla que podem afirmar en rodó que Banyoles, economicament parlant no té gaires coses a envejar. L'economia banyolina es completa. El cultiu de l'agricultura i la indústria, mantenen en equilibri l'economia de la ciutat, dificultant les grans crisis i èpoques de misèria que passen altres ciutats, on domina l'element industrial o l'agrícola. A això cal afegir-hi la part estrictament comercial, fermament mantinguda i sòlidament recolzada per l'afluència dels pobles comarcals. Però, aquesta venturosa realitat econòmica, ha d'ésser obstacle per anar endavant? No, al contrari, aixó representa per Banyoles una enorme avantatge. Ens facilita el camí a emprendre i es penyora d'èxit. El trobar-nos lliures dels mals de cap o neguit en que es troba un poble que ha de buscar depressa una solució per resoldre el problema de la vida, ens permet de mirar i sospesar totes les coses amb la deguda atenció, puix que no hem pas de preocupar-nos pel pervindre immediat, i es poden fer les coses d'una manera metòdica i ordenadament, tinguent en compte tots els factors que poden assegurar l'èxit i eliminar els que podrien provocar el fracàs. El fet necessari està en marcar una orientació i crear una voluntat decidida de seguir-lo.

Si admetem com a certa l'afirmació d'aquells amics que retrèiem mes amunt, hem de volguer superar-la fent que aflueixi a Banyoles la major quantitat possible de riquesa, i si no es cert que ens

guanyem massa bé la vida, amb major motiu hem de procurar l'explotació de tots els elements amb que la naturalesa ens ha beneficiat fent amb l'esforç i la bona voluntat de tots que esdevingui realment certa. Banyoles té davant seu un bell pervindre. A la seva mà està el copsar-lo, o bé deixar que s'esfumi i acontentar-se anant fent la viu viu, sense neguits de superació, anant visquent la seva vida tradicional que no dona ni pena ni glòria. — M. B.

UNA PREGUNTA:

Que seria de la seva esposa i fills si demà Vtè. faltés?

UNA PÓLISSA DE VIDA ELS AJUDARIA A FER FRONT ALS MOMENTS DIFICILS

DEMANI DETALLS:

LA EQUITATIVA

(FUNDACIÓ ROSILLO)

MADRID
Alcalá 65

BARCELONA
Via Layetana 54

Agent a Banyoles:
L. TREMOLEDA

Telèfon 49

ALVAREZ 12

Tríin, senyors...

Si no tinguéssim altres raons per creure que el senyor Azaña és un home eminent, ens bastaria per a fer-nos-ho pensar aquesta seva gràcia especial a despertar odís. A l'actual cap del Govern se l'odia, se l'insulta molt més del que se'l discuteix.

Si la Santa Inquisició pogués ésser re-instaurada, com n'hi ha que ho desitgen, el senyor Azaña seria curosament cremat de viu en viu davant d'una multitud entusiasmada, en la qual no mancarien els carlins, ni els lerrouxistes, ni els anarquistes, ni els monàrquics, ni certs catalanistes....

Si, també hi ha catalanistes que voldrien fer tiretes del prestigi i de la pròpia pell del senyor Azaña. Són aquets catalanistes eminents, que per una banda cultiven un elegant escepticisme i per l'altra una passió desfermada. Barreja estranya d'anarquistes de reaccionaris, d'artistes i de conservadors. Catalanistes que no són — diuen — antirepublicans, però que fan exactament com si ho fossin. Catalanistes que prediquen una doctrina equivalent a la que un dia Lerroux presentava a la plaça de braus de Saragossa i que més tard havia de florir en el famós

10 d'Agost de Sanjurjo a Sevilla... Catalanistes que, almenys de bon principi, veurien amb simpatia que un general qualsevol vingués a *arreglar tot això*...

Catalanistes! Ho són, no se'ls pot negar. Ho són, però no ho semblen. Catalanistes que des de Barcelona cooperen a la cridòria anarquista i confussionària de les oposicions. Què volen aquets senyors? Que se'n vagi el Govern Azaña? Perfectament. I... qui l'ha de substituir?

Agrairíem que alguns dels enteniments preclars de la Lliga o algun dels almogàvers de la primera plana de «La Veu» fes el favor de contestar-nos. La resposta, que és fàcil per un lerrouxista, per un maurista, per un amic del senyor Martínez de Velasco, per un federal, per un comunista, ha d'esdevenir particularment compromesa per a un catalanista de dreta. Per què aquets, només saben bé una cosa: que odien al senyor Azaña. Ara com ara, no s'han atrevit a dir que el que ells volen és que governi el senyor Lerroux, o el senyor Maura, o el senyor Franchy Roca, o el senyor Martínez de Velasco, o el senyor Alba, o el senyor Melquíades Alvarez... Perquè, que es desenganyin, és entre aquets noms que han de triar el seu candidat—la cosa potser encara no està prou madura perquè un bon dia el President de la República cridi per formar govern el senyor Duran i Ventosa.

Curiosa situació la d'aquets catalanistes de tota la vida que, portats per llur passió fanàtico—anarco—conservadora com-

baten a sang i a foc els únics governants espanyols que han facilitat i aconseguit l'autonomia de Catalunya i, de retop, hagin de fer causa comuna amb tots els capítostos de l'anti-catalanisme!

Què volen, en definitiva, aquets senyors? Que ho diguin clar d'una vegada. Que diguin, per exemple, que prefereixen un govern que obstaculitzi el traspàs de serveis a la Generalitat, a canvi que permeti fabricar «chartreuse» i benedictina als frares, i aleshores ens entendrem.

Ara com ara; sembla que aquestes dues aspiracions són antitètiques. Els catalanistes poden triar. — J. M. P.

(De «MIRADOR»)

Commemoració del Centenari de la Renaixença Catalana

Crida del Foc

A la nit del 8 d'Abril d'enguany uns quants joves de Banyoles deixaren el redós de la llar i complint amb un de llurs deures de patriotisme es traslladaren als cims de Bassagoda, Mare de Déu del Mont i Finestres per tal d'encendre-hi la foguera que, junt amb les que d'altres joves ardids d'arreu de la nostra terra encendrien a diferents indrets servrien per a commemorar més brillantment el «Centenari de la Renaixença Catalana», iniciat amb l'aparició de la famosa Oda a la Pàtria, de Bonaventura Carles Aribau.

A nosaltres se'ns designà el Santuari de Finestres, per aital fi, i aprofitant aquesta avinentesa, ens plau adreçar-nos a vosaltres llegidors, i d'una manera especial a les joventuts banyolines, per tal de donar-vos a tots un major estímul a visitar les belles contrades catalanes, perquè coneixent-les millor, estimem més encara la nostra terra.

Fàbrica de Cotilles de
Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou — — — Vendes major i detall
Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Abans de tot, apremem-nos a dir que la nostra, fou una excursió magnífica en mig d'una gran cordialitat i germanor, exempta del més petit accident, coincidint amb una nit verament primaverenca.

Després de caminar unes dues hores estem ja vora el Santuari. Es cap al foscant de la nit. Suspesos en el blau puríssim del cel, talment com perles i diamants, brillen els primers estels. Tot és quieta. Sols els lladrucs del gos en veure'ns ressonen per aquells contorns advertint al senyor rector la nostra arribada. el que no es féu esperar i de seguida sortí a rebren's. Entrem dins la casa rectoral on sopem en bona gana, i tot conversant amicalment esperem amb impaciència l'hora assenyalada per anar a encendre la foguera.

Dos quarts de dotze. Passem ja els corriols que condueixen a l'antic Castell on es refugiaven els nostres avantpassats per tal de repel·lir les freqüents invasions de què eren objecte per part dels sarraïns. I, allà al fons de les singleres, encara ens sembla sentir-hi la veu d'aquells heròics combatents que amb llurs proeses feren impossible que l'enemic traspasés la pirenaica serra, demostrant així, per primera vegada que era en debades preteir foragitar el poble català de la seva terra.

Som ja dalt. i prop les ruïnes del vell Castell s'hi aixeca també avui un mun de llenya. No és, però, per posar els homes en peu de guerra, no; avui és el crit de joia de les joventuts de tot Catalunya, que aplegades pels cims de les muntanyes, llença enlaire per commemorar el Centenari de la Renaixença Catalana.

Mitja nit: S'enlairen ja a les serralades altres fogueres commemoratives i la nostra s'aixeca també bentost majestuosa, afegint-se germanívola a les seves companyes. Moments emocionants! aquests. Es llegeix la patriòtica missiva que des de Barcelona ha estat adreçada a cada colla, i aviat el crit de VISCA CATALUNYA! eixit de nostres llavis amb una força miraculosa retruny enmig del silenci pregon de la nit. VISCA CATALUNYA! feia el ressó de les fondalades. I, VISCA CATALUNYA!, semblava repetir la lluna, que clara i serena contemplava agradosa les flames simbòliques d'aquella llenya que lentament es consumia.

Oh nit memorable ja del 8 d'Abril de 1933! Tu fores testimoni d'un acte altament patriòtic i no gens menys germanívol A València, Mallorca i Provença s'aixecaven també altres fogueres que uns germans nostres d'aquelles contrades hi havien encès, i que malgrat separar-nos l'espai infranquejable de la distància ens unien en un mateix ideal: L'amor a Catalunya!

Aquest amor i aquest ideal, servem-lo sempre dintre el nostre cor, i lluny d'apagar-se com els tions d'aquelles fogueres, que bentost deixaren d'espurnejar, fem que s'abrandí cada dia més, i que d'aquest abrandament n'ixí una flamarada eterna que totempis il·lumini la nostra vida i doni un escalf patriòtic que faci que tots els catalans, sense distincions, treballlem amb més daler que mai per a una major llibertat i grandesa espirituals de la nostra Pàtria.

VISCA CATALUNYA!

«COLLA DE FINESTRES».

DE TOTS COLORS

«El Banyolí» retreu com un exemple de disbauxa en l'administració municipal—disbauxa que els amics seus no saberen evitar—el preu pagat a l'orquestra «La Principal de Banyoles» pel dia 14 d'Abril. Es veu que la gent de «El Banyolí» anyoren l'administració del temps de la dictadura -- amb la qual tan benignes han estat, — durant la qual tot eran viatges a Madrid, a Barcelona, el cèlebre viatge a Roma, la no menys cèlebre làpida auto-bombo adossada al Saló de Sessions etc. etc. De tots aquests diners, com que eran gastats en honor de la monarquia, no els requen ni en parla «El Banyolí», però, gastar 600 ptes. per una festa de la República, els resulta intolerable.

*
* *

El mateix periòdic ha calculat que l'orquestra ha costat deu cèntims a cada banyolí. No hi ha res ha dir, el compte està ben fet. Però, ara nosaltres en farem un altre. L'Ajuntament de la Dictadura, o sia els seus amics, subvencionaren amb 1.500 ptes. la construcció de la Iglesia de les Rodes. Això, costà a cada banyolí un ralet, i total perquè? Per construir una Iglesia, que si avui no la sostinguessin uns forasters ja seria tancada perquè no dona cap «rendiment». Sense contar que fóren 1500 ptes. llançades per l'Ajuntament, puix cap dret té sobre l'edifici i no obeïa a cap necessitat manifestada o sentida pels banyolins. Es clar que per la gent de «El Banyolí» tot està ben emprat per protegir el clero, i tot es disbauxa si es gasta per commemorar la República.

També en sabem nosaltres de fer comptes, i en podem fer molts.

*
* *

Al carrer d'en Guimerà hi ha una casa que a la façana s'hi veu una capelleta amb la Mare de Deu del Carme. Sempre l'havíem vista descoberta i amb llum a la nit. Dies enrera, tot d'un cop, es tirà la persiana, el llum s'apagà, i desaparegué la Mare de Déu. Així ha passat una colla de dies, però també tot d'un cop, hem tornat a veure la capelleta descoberta i el llum encés.

Que demostra tot això? doncs, que quan no hi ha l'energia suficient per mantenir les idees que hom té cal fer tots els papers de l'auca, i en definitiu, l'unica cosa que es logra es fer el ridícul.

*
* *

Mes de un dels que assistiren al banquet celebrat el 14 d'Abril, recordem que també assistiren al banquet organitzat l'any passat per la «Lliga de Defensa» amb motiu de celebrar el seu vinticinquè aniversari. I mes de dos, que assistiren al banquet no tenien domàs al balcó de casa seva, ni assistiren a la manifestació.

Els primers poden dir: avui, som així, demà... ja ho veurem I el segons, farem de republicans i ens dirém esquerrans, però... no ens vingüeu amb compromisos.

*
* *

Durant la manifestació republicana, hi havia un senyor que feia d'arreglanador, i ho feia tan bé, que cridà l'atenció de tots els manifestants. Caminava pel mig de les dues fileres, i ara endavant ara mes enrera, tenia cura de que tot marxés amb el millor ordre.

Un dels manifestants digué: Es veu que hi té pràctica a fer aquesta feina? I l'altra respongué: Si, molta. Ha assistit a moltes processons.

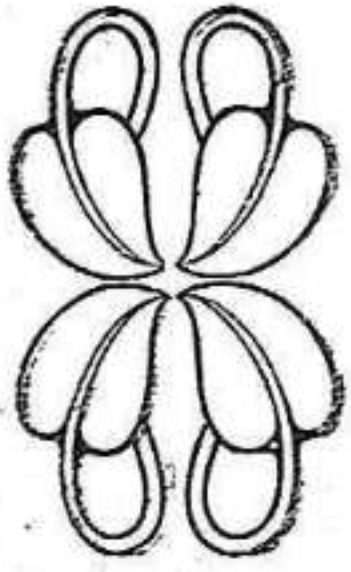
Perruqueria per a Senyores DE RAMON PERAFERRER Permanent Eugéne

SILLONS AMERICANS. - SECATGE SILENCIOS. - LOCIONS DEL PAIS I ESTRRNGERES. - TINTURES INSTANTANEEES I PROGRESSIVES. - TOT EL QUE AFECTA AL RAM DE PERRUQUERIA.

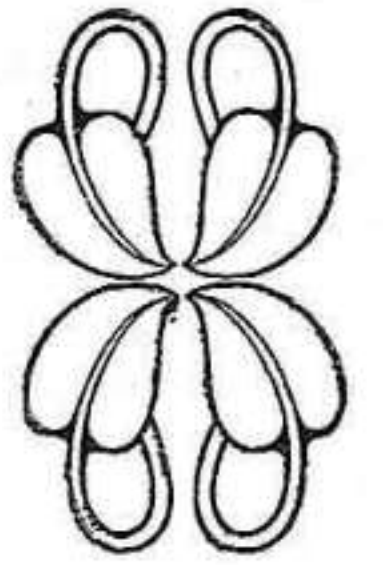
Carrer Major, núm. 2

BANYOLES

Festa de la República d'enguany

Per no haver-lo rebut a temps, ens veiem impossibilitats de publicar el clixé que teniem destinat a aquest lloc.

A desgrat de la campanya feta per les dretes locals a fi de restar solemnitat als actes anunciats per commemorar la diada de la República, aquests es desenrotllaren en mig d'una gran animació, donant a tot hora la plenitud de Festa.

A la Manifestació Cívica hi acudí tot el que a Banyoles significa sentiment liberal i esquerrà, siguent molt mes concorreguda que l'any passat. Donava gust veure l'enorme gernació de manifestants arrengrerats de banda a banda de carrer i presidits per les dignes autoritats; la sana alegria i optimisme que tots ells desplegaven fou quelcom d'aconhortador. Després de recorre els principals carrers es dirigí a la Plaça de La República, on el digníssim Sr. Alcalde pronuncià un eloqüent discurs. Glossà l'obra formidable portada a terme en forma de lleis per la República personificada en Azaña. Ovació a Azaña. Digué que no corre cap perill, però cal que estiguem units tots i a l'agüait a fi de sorprendre qualche manobra dels extremistes, siguin de dreta o d'esquerra. Fou ovacionat. Es disolgué a casa Ciutat en mig de formidables ovacions i visques a les autoritats, a Catalunya i a la República.

Els demés actes organitzats tan oficials, com espectacles públics, foren concurregu-

díssims. A remarcar l'enorme gentada que acudí al ball de tarda de l'Ateneu. Semblava la Festa Major.

En fi, una festa magnífica, ubérrima de possibilitats i un grós èxit pel republicanisme nostrat que palesà el seu fons, amarat de disciplina i sentit liberal.

Per acabar quatre paraules dirigides als homes poc conscients dels seus deures cívics que avant posen petites rancúnies de caire personal per deixar d'acomplir amb la República que els hi dona llibertat; a aquells altres que es deixen impressionar per sentimentalismes a ultrança i renyits amb tot el que significa progrés, predicats i fomentats per persones que sota la demagogia que això significa no busquen res més que un guany personal; tots aquests grupets porucs i descuidats, cal que es donin compte que pel camí que van, sabotejant les manifestacions republicanes, predicant falsetats i no complint amb els seus deures cívics, els pobles no recobren mai el grau de llibertat i grandesa que els postulats republicans intenten implantar radicalment i que precisament son aquells egoismes i sentimentalismes desplaçats els que amb mes tenacitat s'oposen al seu implantament definitiu.

Forn de Pa de Càn "Bera" Tomás Badia

Servei a domicili

Despatx: Turers, 17 i Plaça República, 2 BANYOLES
Dipòsit de llevadura premsada marca DANUBIO
Carrer Mossén Cinto Verdaguer, 17

Notes Històriques

El Compromís de Casp

Mort sense descendència Martí l'Humà (any 1410), es va acordar nomenar tres Compromisaris per cada estat: Catalunya, Aragó i València. Aquets nou Compromisaris havien d'elegir rei entre els aspirants a la Corona, dels quals dos sobresortien: Jaume d'Urgell i Ferran d'Antequera. La corona corresponia al primer perquè descendia d'Alfons III per línia masculina, mentre que Ferran en descendia per línia femenina. Amb tot, per influència de l'antipapa Benet XII Aragonés i de Sant Vicens Ferrer Valencianà, fou elegit rei el Castellà Ferran, malgrat l'oposició de l'arquebisbe de Tarragona i de Guillem de Vallseca, representants de Catalunya. Aquesta elecció, tan funesta per la nostra terra, va efectuar-se a la vila aragonesa de Casp (1412).

Jaume el Dissortat

La sentència de Casp va produir una gran indignació a Catalunya. Amb tot, lligada pel compromís lliurament contret, va sotmetre-s'hi. El comte d'Urgell, considerant-se injustament desposseït, va aixecar-se en armes; però, assetjat a Balaguer per Ferran d'Antequera, va haver de rendir-se, després d'heròica resistència (1413). Va ésser dut a Castella i més tard a Xàtiva, on va morir. Hi ha una tradició històrica que el suposa assassinat pels Infants D'Aragó, els fills de Ferran d'Antequera i germans d'Alfons el Magnànim. (1433). — FOIX.

DE CASA CIUTAT

Sessió de 20 d'Abril. — La celebren de 2.ª convocatòria els Srs. Vilardell i Boixó, sota la presidència de l'Alcalde Sr. Masgrau i es varen prendre els següents acords:

Subvencionar amb 100 ptes. la festa del 1er. de Maig, concedir 50 ptes als organitzadors de la defensa contra les pedregades mitjançant coets; concedir permisos d'obres als Srs. Jascint Masgrau Pons, Miquel Quintana i Ramón Corominas; autoritzar al Sr. Martí Puig per a posar un rètol; dei-

jar sobre la taula un escrit del Cap de Telègrafs de Girona, fixant les condicions en que podrà continuar oberta l'estació local; i aprovar els plecs de condicions per a les subhastes de la il·luminació pública i dels arbitris sobre vins i alcohols.

Casa per arrendar

C. GIRONA, 16

Daran raó per informes, aquesta administració.

NOTICIA DE PALESTRA

Amb motiu d'escaure's enguany la diada de Sant Jordi, festa nacional a Catalunya, avui diumenge, cal donar-li el màxim esplendor i revestir la ciutat de gala; mentre el nostre cor senti la joia de commemorar una festa tan catalanesca, alegrem l'aspecte exterior de Banyoles endomassant els balcons i exhibint la bandera barrada símbol de la nostra pàtria.

Demà dillus, a les 8:30 del vespre començarà un curs de Gramàtica Catalana en el Saló de sessions de l'Ajuntament. És organitzat per «Palestra» subvencionat per l'Exm. Ajuntament de la Ciutat, i per A. P. D. C. Constarà de 20 lliçons que donarà el Sr. Pere Carreras, altres 4 a càrrec del Prof. de l'Escola Normal de Girona Rnd. D. Jordà, i serà clòs amb una conferència de l'estimat Mestre Fabra, catedràtic de la Universitat de Barcelona. Al fer la inscripció es deuran abonar 10 pts., 5 ptes. els socis de «Palestra». Els socis de A. P. E. C. i els de la novella secció de «Palestra» «Minyons de Muntanya» tindran matrícula gratuïta. Per programes i altres detalls dirigit-vos a «Palestra» de 7 a 8 del vespre.

Casa BRUFAU

CAMISES, PIJAMES A MIDA

Esmerat tall. :: :: Preus reduïts.
Plaça Turers BANYOLES

EL CINEMA

PELICULES DE LA QUINZENA

Durant la quinzena passada s'han projectat en les pantalles banyolines una sèrie de pel·lícules que si bé no n'hi ha cap de trascendental totes hem de remarcar-les com a obres meritòries, dignes de tenir-se en compte.

Atenent-nos a un ordre cronològic assenyalarem primer «El pecat de Madelon Claudet» «film» portat amb un ritme ràpid, d'intensitat psicològica i de «scenari» interessant. Helen Hayes fa una gran creació en el seu «rol» de Madelon Claudet; sap matissar molt bé les situacions en que el seu personatge complicat la porta.

«Cimarron» una pel·lícula que ens recorda les cintes d'aventures que feien les delícies del públic en la nostra adolescència. El director ha sapigut treure partit d'un argument tan gastat hi ha pogut reeixir en donar-nos escenes d'una movilitat extraordinària vertaders prodigis de «càmera».

«Dirigible» amb unes escenes espectaculars, dignes d'elogi, ens ensenya les vessants que ha de passar una expedició polar. Jach Holt, Ralp Graves i Fay Vrag interpreten els principals «rols».

«La Taquí-meca» pel·lícula amb Marie Glorg i Jean Murat. Es la primera vegada que veiem a Marie Glorg en la pantalla i no cal dir que ens ha causat una excel·lent impressió. — CLAVELL

(Per causes de compaginació no podem publicar l'acostumada secció de teatre).

ESPORTIVES

Avui en el Camp de les Pedreres l'equip local jugarà el 3er. partit del Campionat Provincial tinguent d'adversari l'equip del Palamós F. C. El resultat advers de 2 a 1 a favor del Palamós aconseguir en el camp foraster esperonerà sens dubte l'entusiasme dels jugadors del Banyoles i motivarà que el partit tingui un interès crescut.

Informació Local

El dia 15 del vinent mes de Maig, contrauran matrimoni la bella senyoreta Anneta Sarrà i el nostre estimat amic Josep Planella.

Els desitgem tota mena de ventures i felicitats i per a tota llur família la nostra enhorabona.

Durant aquesta quinzena i després de llarga malaltia ha mort el que fou bon amic nostre en Manuel Duran Hombravella (r. e. p.)

A tota la família els fem present el testimoni del nostre condol.

Per celebrar la diada de Sant Jordi, avui diumenge a les 9 de la nit hi haurà una audició de sardanes a la Plaça de la República per la nova orquestra de Banyoles. Aquesta audició es organitzada pel Foment de la Sardana i Palestra.

Lleó Audouard

Cirurgia - Dentista

A BANYOLES:

Tots els Dimarts.
Alvarez 10, segón.

A GIRONA:

Els demés dies.
S. Francisco 12, primer.

Per no haver-se presentat el número premiat en el sorteig celebrat el dia de cap d'any d'una panera que contenia vins i dolços, la dependència del Cafè Mercantil, ha prés el bon acord de fer-ne un obsequi als vellets de l'Assil.

No podem menys que felicitar-los per tan bella iniciativa.

A la vigília de Pasqua «Els Rossinyols del Llac» delectaren als banyolins, tocàn en mants indrets de la ciutat belles composicions que el públic premià amb aplaudiments. Al felicitar «Els Rossinyols del Llac» pel nou èxit obtingut, ens permetem demanar-los-hi no abandonin la seva tasca perquè ja menys! poguem oir-los cada any en la diada tradicional de les caramelles.

DOLORS AMELL

Cirurgiana - Callista

Visita: tots els dimecres
Plaça República n.º 7 (Esparteria)
Preus módics

Malgrat el plovisqueix del Dilluns de Pasqua fou molt gran la gentada que anà a festa major de Cornellà de Terri. Ens plau aquest intercanvi entre Banyoles i els pobles comarcals, puix ajuden molt a crear llaços d'amistat i germanívola convivència entre pobles veïns.

La Empresa Mercantil Cinema ens comunica que dintre poc debutarà en el seu gran Teatre una formidable atracció mai vista en aquesta ciutat.

Escola de Preparació Militar

FORA DE FILES afecta a "Espanya Esportiva"

Director: Joan Bartomeu Roura

La FILIAL, que dita Escolà té establerta a BANYOLES ha obert la matrícula per al curs proper a fi de que puguin inscriure's dintre el temps reglamentari, els mossos de quota i no quotes que desitgin assistir-hi, a tal fi poden adreçar-se, al Professor de dita Filial, en Emili Costa, sita al carrer de Pi i Margall, núm. 3, d'aquesta ciutat, qui els hi facilitarà tota classe d'informes sobre el particular.

Impremta i Encuadernació LA BANYOLINA, Plaça de la Font 5

POLI CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Elisseo Jubert Malalties de les criatures — —
— — Malalties del cor i pulmons**Joaquim Jubert** Malalties de la pell i de les cames-Cirurgia
infantil - Cirurgia ortopèdica (dels ossos).**Joan Jubert** Malalties de l'aparell digestiu (païdor
budells, etc.) i de la nutrició. — —

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telèf. 205 GIRONA

"Hotel Flora"Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de
la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.**Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans****GRAN CONFORT**Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.
Taxis per a excursions — (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

Casa PUIG (a) DAMAS
Carrer Gran,
Núm. 14

NOVETATS PER A L'HIVERN

Noves teles - Noves creacions - Noves fantasies**Sedes i Llanes per a vestits i abrics**FRANEL·LES I FANTASIES DE COTÓ, FLASSADES, EDREDONS, PE-
LLETERIA, GENERES DE PUNT, PARAIGUESCAMISERIA I CORBATERIA. Tot sobressurt per la seva distinció, qualitat i
conveniència.**Secció especial de CONFECCIONS per a Senyora****Hotel MODERN** de JOAQUIM JOVER**COMPLETAMENT REFORMAT**

Calefacció Central - Servei a la Carta - Espaioses habitacions amb aigua corrent

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

L'Automovilista intel·ligent

DIU:

L'únic remei per a conservar nets els Metalls
dels cotxes sols sobté usant**Cotó "DILMER"**

Rapidament i sense cansanci.

Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada
Villarroell, 195 Telèfon 74100 BARCELONA